

Αγαπημένες φίλες, αγαπημένοι φίλοι,

Στις 4 Μαΐου του 1969 κάναμε μια πρώτη δημόσια πράξη που μετατράπηκε στην ιδρυτική πράξη του ρεύματος σκέψης μας. Σ' εκείνη την ιδρυτική πράξη, εδώ και 37 χρόνια, δεν ξεκινήσαμε από μια διακήρυξη Αρχών, ούτε από ένα έγγραφο περισσότερο ή λιγότερο ιδεολογικό, ούτε από ένα θεσμό αλλά από μια διάθεση μαρτυρίας η οποία, αφηφώντας μια στρατιωτική δικτατορία, εκφράστηκε ενάντια σε κάθε μορφή βίας.

Το 1999 πραγματοποιήθηκε ο εορτασμός της τριακοστής επετείου εκείνου του γεγονότος που είχε τότε μετατραπεί σε ένα Κίνημα πολλαπλών και ποικίλων μορφών. Σ' αυτά τα 30 χρόνια η κοινή γνώμη είχε αλλάξει αρκετά ούτως ώστε να δεχτεί πως ένα Κίνημα δεν είχε λόγο να είναι αποκλειστικά και μόνο ένα κόμμα, ή μια κοινωνική οργάνωση, ή μια συγκρότηση πολιτιστικής ομάδας. Ήδη στην ιδεολογική ατμόσφαιρα εκείνης της εποχής άρχιζε να ευνοείται η διαφορετικότητα εκφράσεων και ιδεών, τουλάχιστον σε αφηρημένο επίπεδο, αν και ποτέ δεν έγινε δεκτή η δική μας διαφορετικότητα απόψεων, πεδίων ενδιαφέροντος και διαδικασιών.

Συνέχισε να περνά ο καιρός και το 2004 ο εορτασμός, που σιγά σιγά αποκτούσε ετήσια περιοδικότητα, πραγματοποιήθηκε σε ένα μόνο γεωγραφικό σημείο· το 2005 σε διάφορα σημεία και φέτος το 2006 σε διάφορες ηπείρους, χώρες και τόπους.

Έτσι συνοψίζουμε το ιστορικό αυτών των δημόσιων πράξεων. Όχι, βεβαίως, το ιστορικό των πολυάριθμων και διαφορετικών δραστηριοτήτων μας που τη σήμερον ημέρα πολλαπλασιάζονται ανά τον κόσμο.

Σήμερα, επίσης, εγκαινιάζουμε εδώ στη Χιλή αυτό το Πάρκο Λος Μαναντιάλες κι από εδώ, επί τη ευκαιρία, να στείλουμε ένα θερμό χαιρετισμό στις πολυαγαπημένες φίλες και φίλους μας που στις αίθουσες τους, τις αιθουσούλες τους και σε τόπους συγκέντρωσης σε διαφορετικά γεωγραφικά μήκη και πλάτη, μνημονεύουν για άλλη μια χρονιά τα όσα συνέβησαν εκείνη την 4^η Μαΐου του 1969. Από αυτόν το μεγαλειώδη τόπο θα έπρεπε να χειροτονήσουμε αυτήν την κινητή ημέρα ώστε στο μέλλον να είναι γνωστή ως «Ημέρα της Μαρτυρίας». Μια μαρτυρία που προάγει αυτήν την ανθρώπινη στάση και που τη δικαιολογεί αφ'εαυτού υπεράνω κάθε ιδεολογίας, κάθε θεωρίας και κάθε υπολογισμού των πρακτικών συνεπειών. Αυτό το σημείο οπτικής, σύμφωνα με το οποίο πρώτη και κύρια είναι η έκφραση της ανθρώπινης ζωής με τις βεβαιότητές της, τις αμφιβολίες της, τις απόπειρές της, τις εξεγέρσεις της, έρχεται να ορθώσει και πάλι στα πόδια τους εκείνους που έχουν τα πόδια στη γη και το κεφάλι στους ουρανούς.

Τα εγκαίνια του Πάρκου Λος Μαναντιάλες μάς καλούν επίσης να ενθαρρύνουμε την κατασκευή των πάρκων στην Αλεξάνδρεια και τη Βομβάη,

την ίδια στιγμή που βλέπουμε να υλοποιούνται τα πάρκα στην Ούμπρια της Ιταλίας, στο Ρεντ Μπλάφ της Καλιφόρνιας και στο Τολέδο της Ισπανίας.

Τα πάρκα του Τσάκο και του Λα Ρέχα προστίθενται σ' αυτό του Λος Μαναντιάλες. Όλα αυτά ολοκληρωμένα και κατάλληλα διαμορφωμένα. Και, αυτήν τη στιγμή, έχουμε τις συνθήκες για να ξαναρχίσουμε την κατασκευή του ιστορικού Πάρκου Πούντα δε Βάκας.

Όπως ξέρουμε, τα πάρκα είναι ανοιχτοί τόποι περιπάτου με διαφορετικά σημεία συγκέντρωσης, ανταλλαγής απόψεων, διαλογισμού και, σε κάποιες περιπτώσεις, με σημεία κατάλληλα διαμορφωμένα για το Αποτράβηγμα και τη μελέτη.

Έχοντας σκιαγραφήσει τη σημερινή κατάσταση, μας μένει να σχολιάσουμε ότι φιλοδοξούμε να προωθήσουμε τις δραστηριότητες που έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε όλα τα Πάρκα να μπορέσουν να έχουν ολοκληρωθεί το 2007.

Σ' αυτόν τον όμορφο και ζεστό εορτασμό της τριακοστής έβδομης επετείου δεν μπορούμε να παραλείψουμε να δώσουμε τη μαρτυρία που τώρα θα επιβεβαιώσουμε σε μια κοινή τελετή.